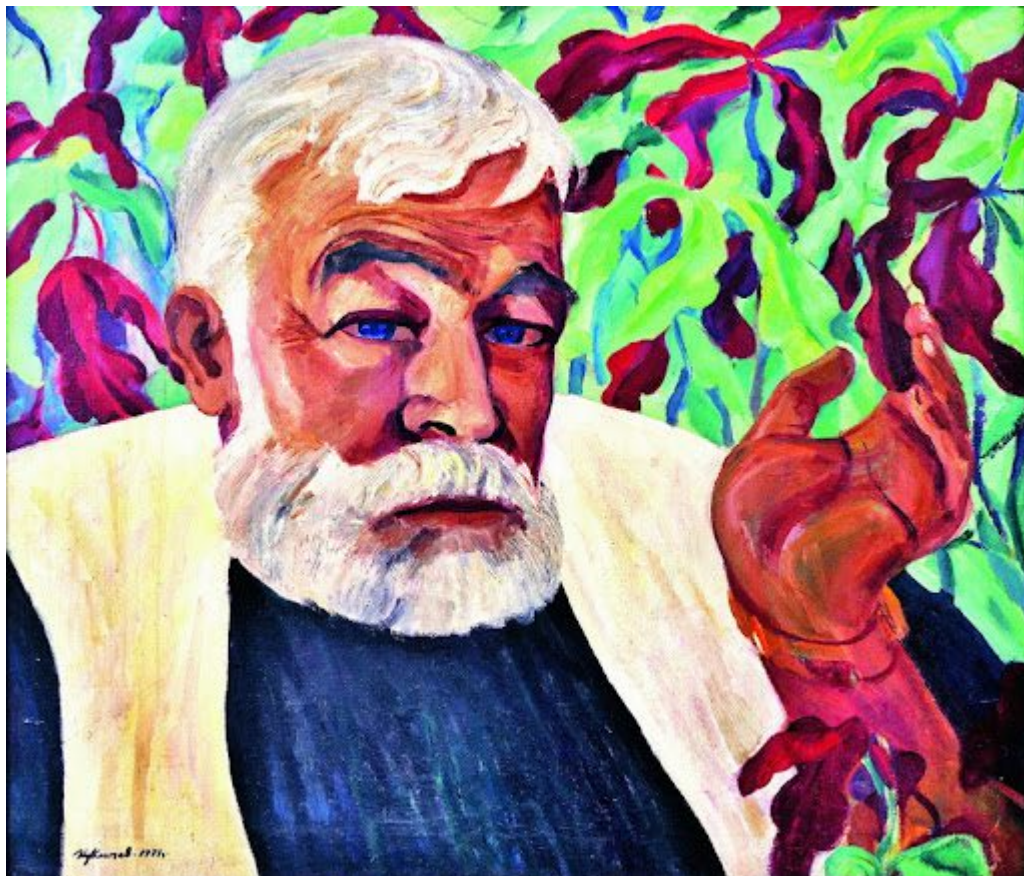

Goja / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 21 января, 2025

Goja / hekaýa GOJA

Segseniň ujundan gädende Ärnepes aganyň aýaly ýogaldy. Bu ýaşdaky adam adatça suwjaryp aglamjyrap oturmazak bolýar. Ol ýas günleri hemme gaýgyny gursagyna salyp, özüni är kimin alyp bardy. Gündiz ýürek awusyny paýlaşmaga gelen obadaşlaryny «Sylap geleniňize taňryýalkasyn» diýip, salyhatly görnüşde ugratmagy başardy. Gelim-gidim sabaşansoň, ikindinara ogullaryna, gyzlaryna, gelinlerine, agtykdyr çowluklaryna: «Müzzerilmäň-de iýip-içiň. Azajyk gaýgyny aşa basar» diýip göwünlük berdi. Özem daşyndan seredeniňde hiç bir zat bolmadyk şekilli çay-naharyny kemmedi. Eýsem näme? Agyr kerwen kerwenbaşa seredýär ahyry.

Geň görmeli, Ärnepes aganyň dişleri tükeldi, ýöne biraz saralyşypdyr. Etiniň öňki bitinligi. Her egninde häzirem jahyl oturybermeli. Jowur ak sakgaly gapak ýaly döşüni ýapyp, nezikleşen ýüzüne gelşik berýär. Onuň güýz almasy ýaly

terligini saklaýan ýañaklaryny ilki gören adamyň: «Aý, şü kişi-hä, biline zor salyp işlän bolmaly däl» diýip pikir ýüwürtejgi şeksizdi. Ýogsam, ol ömrüniň köpüsini çopançylykda geçiripdi. Ýek-tük diri gezip ýören sakgaldaşlary aýtmyşlaýyn: «Ömrüni uly neçelnikler ýaly kanturda oturyp geçirene meňzeýär». Aý, bolsa-da, onuň aýaly derýa ýaly giňdi. Iňirdisizdi. Bir aýdanyny gaýtalatmazdy.

Belki şondandyr. Ýogsam ol Annasoltan pahyry niçik görerdi? Päheý, bu ýaşdaky adama... aýalymy gowy görýän diýip suwjarmak... Päheý... Yh-ym...

Goja aýalynyň aşyny-suwuny berdi, degsin etdi. Aýrallyk derdi könelişdi. Ýeri, indi onuň gursagynda nämeler gopýar? Ukusy kemeldi. Işdäsi azaldy. Ýañaklary halpardy.

Ärnepes aganyň körpe oglunyň şarňyllap duran köşk ýaly dört otag jaýy bardy. Ol eý görýän agtygy Pirnepes bilen şolaryň birinde bolýar. Gelin daşynda perwana. Çay-nahary haçan islese taýýar. Gelin bir gezek ärine şeýle diýdi:

– Aý, oglan kakaňa bir zad-a bolýa. Çay-naharyny iýip-içişiniň ugry ýok. Ýa meniň bişirýän tagamlarymy halamaýarmyka?

Kolhoz işine ertir gidip agşam gelýän körpe ogly ýaşulynyň jaýyna bardy:

– Kaka, saglygyň niçik?

– Gulanalma, oglum?

– Gelniň närza bolýa iýip-içenok diýip.

– Gelinden mün keremrazy. Oňam ynjan mahaly ýokdur, elbetde.

Gysgajyk söhbet tamamlandy. Oglunyň bu aýdanlaram täsir edibermedi. Gojanyň şol öňki bolşy. Onuň garasöýmezligem artdy. Öýüň gaýrasynda guýy gazmak üçin edilen oýun depejiginde ikindinden gijäniň birmahalyna çenli arkan düşüp ýatýar. Käte daňdan gelýär. Bu ýagdaý onuň özünem howsala saldy öýdýän. Şähdini açmak maksady bilen düze çykmagy ýüregine düwdi. Eşegini palanlap, agtygyny mündürdi-de, dört-baş geçisini otluk oýtaga kowup goýberdi. Özi gyrarakda gysardy ýatyberdi. Agtygy kirpijik görüp oýnady, peçek ýygdy. Ahyry atasynyň ýanyna geldi. Onuň şol, içini hümläp ýatyşy, hatda Pirnepesiň duranyny-da duýmady. Bu ahwal oglanyň ýüregini gysdyrды.

– Ata, aý ata!

– Häh! – Goja ukudan oýanan ýaly birden dikeldi. – Näme inirim?

– Öýe gideli.

– Öýi öň görmän gelýäňmi? Päheý... – Goja agtygyna gödegräk jogap berse-de, yzyna öwrülme bil boldy.

Telbelän ýaly bolup ýörşi soňa-baka gojanyň özünem darykdurdy. Dogrudanam oňa näme bolup ýörkä? Ýa-da dul sakgaldaşlarynyň biriniň aýdysy ýaly, «towuk goran» küýseýärmikä? Bu ýaşdan soňra... öýlenmek... Päheý.

Ol içki pikirini keseki biri aňlan bolaýmasyn diýýän şekilli gyzarylyp, töweregini ýalt-ýult etdi. Hiç kim ýok. Diňe ikinji otagdan kiçi agtygynyň «E-je» diýip aglaýan sesi eşidildi. Beýleki agtyklaryny hasap etmäniňde-de düzde beren şol gödegräk jogabyndan soň Pirnepesem gaçgaklaýar. Ýogsam öňler dagy kiçi agtygynyň eline almasy-da bardy. Häzirem gelni daşarda tamdyrda çörek bişirýan bolmaga çemli, öýde ýok.

Goja çaganyň aglaýan jaýynyn gapysyny açdy. Kiçi agtygynyň başujunda Pirnepesjik durdy. Çaky, özem ojağazy haý-küş etmek bilen küýi bolman, oýnamaga howlugýar. Elinde gojanyň kän bir halamaýan ala-mula pökgüsi bar.

– E-je... e-je... – diýip, atasynyň seredýänliginden bihabar Pirnepes jigisine öýküdi. – Näme ejeňi göreňokmy? Päheý. – Ol gapydan çykjak bolanda tas atasy bilen çakyşypdy. Agtygynyň özüne öýkünişini eşiden Ärnepes aga soňky wagtlarda ilkinji gezek ýylgyrdy, ýöne basym çugdum çal gaşlaryny degererläp, ýüzüni çytdy:

– Oýnat, jigiňi. Pökgüden saňa çörek bolýarmy? Päheý. – Goja yzyna öwrüldi.

...Gije ýarpylaberende obada rahatlyk başlanýar. Oňa çenli çagalaryň oýnap gygyryşýan, itleriň üýrüşýän sesleri, eşekleriň aýaklarynyň dükürdisi, goňşynyň birinde ağaç telärde oturan adamlaryň gürrüňçiligi... kesilmez. Obada tomus hezildir. Günuzyn tamdyrdaky gora meňzän toprak sowar. Hazar tarapdan sergin şemal öwser. Çapaga çal guýup daşarda goýsaň buz ýalyjak bolar. İçseň, baý, şypalydyr-ow!

Sekijikde garnyny ýalaňaçlap ýatan gojanyň ýanyna Pirnepes gelip gitdi. Olam okara bilen çal getirdi. Ýaşuly düýe çalyny bir demde içdi...

Ärnepes aga obanyň gündogaryna äňetdi. Ulgamlanyp, syr saklaýşy daglary ýadyňa salýan ak çägeleriň gerişleri aý ýagtysyna ýalaňaç görünýärdi. Ýaňyraklaram şahasyndan baggoýun asybermeli gandymlar, şaýly gelne meňzeş selinler bu çägeleriň gelşigidi. Hany indi olar? Elbetde, gumuň jümmüşine gitseň häzirem tapylar. Ýöne golaý-goltumdakylary tükenipdirler.

Belki, ol ösümlükler gumuň ýaşlygydyr. Hemme zadyň juwanlygy bolýandyr ahryr.

Ol çäge gädigine nazar aýlaldy. Şonda agyn gyzyleşek jahyl Ärnepes gol bilana döndi. Haw-wa, şol gädikden Gurbanseýit baýyň goýnuny suwa ýakmak üçin şu guýa getirerdi. Ýigitlik pursatynyň köpüsi baý goýnunyň yzynda geçipdi.

Goja guýa tarap öwrüldi. Ol soňky wagtlae jahyllyk döwri barada köp oýlanýardy. Oýlanmajak bolsa-da başardanokdy. Edil duýdansyz uçup gelýän sarlar kimin bimaza edýärdi.

Ärnepes aga her gün ogryn-dogrynda guýynyň agzyndan gözleýärdi. Mal ýakylp suwy tükenen guýynyň sähel salymdan soň öňküligi, düýbi suwdan dolýar. Diýmek guýynyň ýaşlygy бүтинлеý ýitip gidenok. Tiz dolanýar. Ýogsam onuň daşlary gemmik-çemmik. Gojanyň pähimlenşiçe, suw ~ guýynyň ýaşlygy ~ terligi. Diňe ynsanyň kakabaş juwanlygy müdimilik däl. Eýsem, olam ýaňy ýigitligine az mahallyk dolanmadymy?..

Ýaşulynyň pikiri garjaşdy, üsgünjiredi, mähnet telpegini ýassyk edinip, ýene ýigitlik döwrüne dolandy. Bu guýynyň ýakymly görünýänligi... neme... Almagül... Päheý... Goja çym-gyzyl bolup töweregine ýaltyldady. Onuň içgepletmesini aňşyrýan ýa ýürek urgusyny diňleýän kişi ýok. Oba ukuda ýatyr.

Almagül... ol garyp gyzydy. Ýetim Ärnepes bilen gyzyň kakasy Gurbanseýit baýyň goýun çopanydy. Almagül ortadaky uzynak, akmeňiz, owadan köşek gözlüdi. Onuň çomuç saçlary sähel gymyldanda towsup-towsup durandyr. Ärnepes gyza kän gabagyny galdyrmazdy. Belki, kakasymy sylaýanlygyndandyr. Emma bir gezek... şol süýr günortandy.

Baş çopan ýarawsyz bolansoň, depäni deşip barýan jokrama yssyda agyr sürini ýeke özi ýakan Ärnepesiň lüti çykypdy. Gözleri der inmeden awuşaýardy, kirli çit köýnegi sykybermeli, endam-jany-da mum-helikdi. Ol şu mahal sürini, guýyny-da ýigrendi. Goýny bölmäge kömek eden Almagül geldi:

– Ýadadyňmy?

– Hymm.

Ol gowa bilen guýudan suw çekip içdi-de, birdenem ýigidiň üstüne suw sepip başlady:

– Hi-hi-hi... Al, ýadasaň...

– Hi-hi-hi!!!

Hit şu mahal guýudan Almagülüň gyz gülküsi eşidildi. Hi-hi-hi! Eý-ho! Bu niçik ahwal?

Gojanyň süýji ýatlamasynyň arasy şorta üzüldi. Ol dikeldi.

Diňşirgendi. Imisalalyk. Guýynyň oýunda diňe üç-dört sany ýitig düýe suwsuz aýlanyp ýör.

Ärnepes aga ýene-de mähnet telpegini ýassandy.

Ýigidiň şol wagt hemme argynlygy zym-zyýat uçdy. Edil mahmal kimin mylaýym daň şemaly ýüzüni sypana dönüp, süňňi ýeňledi. Näme üçindir, indi elheder etdiren süri, gowa, suw hoşnut görüldi.

Ärnepes suw düwmejiklerinden elini ýüzüne tutup, gorandy. Gyz weli, gitdi. Ah, şu pursat dowam etsedi! Ýöne bahar gülüniň ömri ýaly gysgajyk boldy.

Şundan soň, süri suw içmäge öňküsinden irräk gelip başlady. Bir gezek dagy daň bilenem iýndi. Baý muny ýokuş görenligini çoluga mazaly aýtdy.

Gyz onuň daň ukusyna-da karam edip ugrady. Gunuzynky hysyrdysynu hasaba almanynda-da gijesi bilen şöwür çekdirýär. Bardy-geldi ýyldyz sanap ýatyşyna daň çaglary irkiler weli, Almagül düýşüne girip oýarar. Eýsem, bu näme boldugy, kakabaş ýigitlik? Muňa söýgi diýerler, Ärnepes han! Öz-özüne daşyndan şeýle jogap beren çoluk çay gaýnatjak bolup güýmenip ýören gyzyň kakasy Sähet aganyň:

– Näme diýdiň, oglum? – diýem sowalyňa:

– Aý, ýog-a, şemalam ösenok – diýip utanjyrap, yüz ugra jogap gaýtardy.

Başky söýginiň şirin hasraty bir ýyla golaý ezýet berdi. Ýigit gyza muhabbet sözünü aýtmaga kän synandy. Pursat bolýar. Ýöne paşanok. Dili tutulana dönýär. Ahyry bir gün Almagül süýrgünortan guýynyň çolaja mahaly suw almaga gelende ýüregine daş baglady:

– E-e-e... näme... Almagül, sen maňa durmuşa... Men seni söýýän... Ol birdenem gyzyň babyrbileginden tutup, zor bilen özüne çekdi. Gujagynda tora düşen bedene kimin titreyän gyzyň maňlaýyndan ogşady.

– Goýber oylan, biri görer.

Ol Almagüli sypdyrdy. Gyz suwuny dökän-saçan edip, tasanjyrap gitdi. Soňra weli, ýygy-ýygydan şu guýuda duşuşdy.

Soňky gezek sataşanda ol horkuldap aglaberdi.

– Kim göwnüňe degdi Almagülüm?

– Me... Meni durmuşa çykarýarlar. – Ep-esli daşlykda duran Ärnepes bir towsanda onuň alkymyna bardy:

– Kim-me?!

– Daş-daşgynrak garyndaşymyza. Özümden uly agamy öýermäge

kakamyň... – Ýigit gyzyň sözünü böl-di.

– Näderis, indi, näderis, ahyry?

– «Yh-ym». Ardynjyraýan ses eşidildi. Olaryň ikisem ýalpa beýlesine bakdy. Bu Sähet agady. Ol Ärnepese alarylyp-alarylyp, gyzyna-da gysgaça:

– Ejeň suwa garaşýar – diýdi. Almagül oýdan saýlananda çolugyna azgyryldy: – Gadyr bilmez güjük. Ertiriň özünde baýa kowduraryn.

Sähet aga sözünde tapyldy. Baý Ärnepesi çopançylykdan kowdy. Basym Almagülem durmuşa çykdy.

Ah, bu söýgi günleriniň ömrüniň gysgadygyny! Edil türkmeniň bahar pasly ýaly!.. Gyzy sataşdyran bu daş guýy-da, ýene özi aýra saldy. Päheý...

Goja gozganjyrady. Çyg düşüp, çäkýaka ak köýnegini biraz öljüredipdir. Ol unudan ýeke gat geýmini egnine aldy. Bir ýerlerde eglenýän daňyň atmagy-da daş däl öýdýän. Horazlaryň gygyryşýan sesleri ýek-tük eşidilýär.

Ärnepes aganyň gidesi gelmedi. Gyşardy. Soňra näjüre boldy? Ol eýdip-beýdip, Annasoltan pahyra öýlendi. Dünýeden ýeke gitmek bolmaz ahbetin!

Haw-wa, ol çopançylygyny ediberdi. Ýöne indi kolhoz goýnuny bakýar. Soňa-baka ownugrak baş kolhozy birikdirip, bir uly hojalyga öwürdiler. Oba weli, iki bölekdi. – Arasy iki kilometre golaý. Indi-hä, jaý salnyp birigerlidem. Ärnepes aga Madawda mekan tutdy. Almagüller gaýraky obada ~ Süýjühürmende. Bir gezek Ärnepes sürini Süýjühürmeniň guýularyndan ýakmaly boldy. Almagülüň gaýtarma mahaly... ol gumdan suw çekip durdy. Çola. Gözler sataşdy. Almagül gowany suwa gaçyrdy.

Ärnepes saklanyp bilmän öňküsi ýaly, onuň babyrbilek bileginden tutup, özüne çekdi. Birden aklyna aýlanan ýaly azymly gepledi, özem gyz döwründäki ýaly gysmyljyranok, itekläp towlanjyraýar:

– Goýber, gygyraryn! Men indi... kesekiniňki.

Huşuna gelen Ärnepes ony goýberdi. Ilkinji gezekdäki şekilli, suwuny dökän-saçan edip barýan Almagül:

– Özüňem başarsaň bu jelegaýlarda görünme – diýdi.

Ärnepes soň Madawyň oýlaryndan inmäge başlady. Şeýle. Dört-baş ýyldan uruş turdy. Almagülüň adamsy bu jeňde çagasyny ýetim goýup, gurban boldy neresse. Ärnepes sag-aman, obasyna dolandy.

Almagül gaýratly zenan eken. Ojagyny saklap oturyberdi.

Ýaşuly oýdaky haýkyrylýan sesi eşidip, dikeldi. Daň atypdyr. Goňşusy örä gitjek köşekli düýesini ýakmak isleýär, emma gijeki ýitig düýeler omzap, baş berenok. Basym ogly-da düýe ýakmaga geler. Goňşusy:

– Kim-aý ol? Hä. Ärnepes agamyň? Salawmaleýkim.

– Waleýkimessalam. Gurgun örüşdiňmi ogul.

– Şükür. Näme, ýitig düýäň suwa gelerine garaşdyňmy?

Goja: «Sen şony soramalymy? Ondan düýämiň daşyny gora diý-dä»

– diýip içindrn käýindi. Onýança goňşusy:

– Bu ýitgileriň içinde sen tagmalysy ýok. Ýumuş-da bolsa, daşyny gorasana – diýdi. Goja goňşusynyň haýyşyny ýerine ýetirdi. Onuň düýesi suwdan ganyp gitdi. Ärnepes aga ileri-ileri omzaýan gyzgylt reňkli ýitig düýä çişerilip-çişerilip seretdi-de:

– Goňşy, indi sen daşyny gora. Şü tanyş adamyň maly. Ýakaýyn.

– diýip, gowasyny aldy.

Goja onuň aýdanyny eşitmeýän ýaly gowany suwa sallady. Bilesigeliji goňşusy:

– Kimiň-kaý, Ärnepes aga bu düýe? – diýdi. Myşlap gowa çekýän ýaşuly.

– Süýjühürmenli nemäniňki... dul hatyn Almagülüňki.

– Bu taýdan suw içse öwrener. Mydam ýakmaly bolar. Muny Süýjühürmene kowmaly ýa-da Almagül daýza habar etmeli äkider ýaly...

Ärnepes aga goňşusyna alaryldy-sa jogap gaýtarmady. Düýe gananda onuň tagmasyny barlan bolip, ýüňüni mähirli sypaň-sermeň etdi.

– Kaka, ýitig düýämiz suwa iýndimi?

Ol ýaňy gelen körpe ogly Şanepese:

– Juk -diýip, kelteje jogap berdi-de, öýe garşy gidiberdi. Şanepes gojanyň aýagynyň yeňlänligini aňsyrdy, ýöne Almagülüň düýesiniň gijesi bilen suwsuz aýlananlygyny bilmänligine ýüreginiň mynçgalaýandygyny duýmady.

Goja gelşine jaýyň kölegesinde gyşaryp irkildi. Ol uly guşluk Pirnepesiň aglaýan sesine, üsgürip turdy. Gyzgynyň galanlygynam bildi. Gije çigregi mazaly üşüdendir. Aý, gyzgynjak çay içseň aýrylar özi.

Ol agtygynyň elindäki pökgä seňrigini ýygryp, närazy halda:

– Pökgüden çörek bolýarmy saňa? Ondan sakarja owlagyňa peçek getir. Päheý – diýdi. Pirnepes aglamasyny goýman:

– Pökgim deşildi. Eh-he-e... Süýji-Süýjihürmeniň mag-mazinde

bar. Eh-he-e... – diýip aýtdy. Goja dikeldi:

– Haýsy magazinde diýdiň?

– Süýji-Süýjühürmeniňkide. Eh-he-e...

– Bo-ouw, inderimiň pökgüsi deşilen eken-ow! Onuň üçin kakaňa azar berip ýörme. Ynha çay-paý içip almaga gidibereris. Hymm. Atasynyň birden diliniň süýjänligine geň galan oglan tapba sesini kesdi. Gaýnatasynyň aýaly ölüp, ilkinji gezek çay-paý içeris diýenini daşarda gezip ýören gelni eşidip begenjinden ýylgyrdy. Şobada öňünde saçak ýazyldy.

Ärnepes aga sähel salymdan agtygyny eşege mündürüp, özi öňüne düşdi. Bäh, gojanyň talawlap ýöräýşini! Eşeklä däl, atly kowsaňam ýetdirmejege meňzeýär. Haýsy güýjüň ony beýtmäge mejbur edýänligini aňlardan agtygynyň başy juda ýaşdy. Kesedenem synlaýan ýokdur. Her hal goja magazine golaýlanda badyny gowşatdy: «Ýaş-ýeleň däl-ä, sen Ärnepes, edil sapandan sypan ýaly bolup gelşiň. Päheý».

Ýaşuly eşegini daňmak üçin güýmendi. Almagülüň öýi magazine ýakyndy. Ol gapa nazar aýlady. Girip çykýan ýok.

Gojanyň ýüregi jigledi.

– Ata, ýörsene! – diýip, ony agtygy howlukdyrdy.

Pökgini aldylar. Magaziniň ne içinde, ne daşynda madyrdaşar ýaly adam bardy. Çola. Lapykeç bolan Ärnepes aga eşegini ýüpüni çözmek üçin eglendi. Emma eşek çapmaga howlugýan agtygy:

– Tiz bol, ata – diýip, ýene gyssady.

Ýola düşdüler. Goja eşeginiň üstüaşyr Almagülüň gapysyna äňetdi. Bir-ä çykdy. Ýaşulyň ýüreginiň urşy çaltlandyrdy. Aý, ol däl-de. Gürrüňçilige gelen goňsusy bolmaly. Ol göz açyp, ýumasy salym eglendi. Başga hiç kim çykmady. Onsoň eşegini çapyp barýan agtygynyň zyzndan azmly gygyrdy:

– Öň baýragy almaga howlugýaňm-aýt! Haýallatdyň eşegi. Pirnepes eşek çapmasyny goýup, öz maýdalyna sürdi, ýöne onuň boýunjygy sallandy. Muny gören Ärnepes aga dilini dişläp özüne käýindi: «Oglanda näme ýazyk bar? Oňarmadyň. Päheý».

Goja ýoluny dowam etdi. Onun aýaklaryndan edil agyr degirmen daşy asylan şekilli, ädilesi gelenok. «Bi nä boluş-aýt? Toba, toba» – diýip, munuň sebäbini bilmezlige salmak isledi.

Ärnepse aga sulhdy. Günuzyn üsgürdi. Gyzgyny galdy. Şanepes işden gelende feldşeri getirip sançdyrdy. Ýassyna golaý gyzgyny gaýdyşdy, üsgürmesi weli, barha güýjedi. Birki günden içinu gyrara getirip, ýanyny ýere bermedi. Gursagyndan hyžžyldy eşidildi. Şanepes ony ýeňil maşyn bilen raýon

keselhanasyna äkitdi. Hortaň, garajürjenje doktor bulary güler ýüz bilen garşylady. Ol Şanepes bilen orta mekdepde okapdy. Doktor ýaşula mazaly bakyp:

– Gorkar ýaly zat ýok. Öýkeniňe biraz sowuk kakypdyr – diýdi. Şanepes gaýtdy. Dogrudan hem ep-esli mahaldan ýaşulynyň üsgürmesi kemeldi. Ikinji gezek yzyndan gelen Şanepesem kanagatlandy, doktor weli:

– Goja sowuklamadan sagalar, ýöne gije-gündiz içini hümletmesi maňzyna batanok: Beýtmek köp zada zyýan edýär: ukusy, işdäsi kemelýär. Oňa bir ezyet beriji pikir-ä bar.

– Nätmeli? – Şanepes wraça soragly bakdy.

– Merkezi kurortyň birine äkidäýmeseň.

Bular matlamlaryny oňa aýtdylar. Goja:

– Bu ýaşdan soňam bir ýurt sökmek bormy? Päheý – diýdi. Oňa ýalbaryp gördüler.

– Aý, oglanlar, kurort meni on sekiz ýaşa dolamaz. Ýagşylyk etseňiz şu ýerden basym çykaryň.

Klasdaşlar biri-biriniň ýüzüne köpmanyly seredişdiler-de, daş çykdylar.

Dört-bäş gün geçdi. Gojanyň birden taby peseldi: Samrady, hynçgylawugy tutdy, şol barmana aýagynyň biri hereketden galdy. Gijäniň ýarsy geçende, köşeşip, irkildi.

Şanepes tanşynyňka ýatmaga gitdi.

Ärnepes aga daňyň ümüş-tamşynda oýandy. Tirseğine daýanyp äpişgeden äňetmäge synandy. Bolmady. Ýene synandy. Şujagaz gymylda şagga derledi. Guran dodaklaryny ýalaşdyrды. Baş aýlanmasynyň sabaşaryna garaşdy.

Şeýdip, özüni az-kem rastlady. Ümezlän gözlerini aýnadan aňry dikdi. Eý, Taňrym, ol... gözüme görünýär öýdýän». Gojanyň diňe dodagy münküldedi.

Kellesini saňnyldadyp bagyň etegindäki sekijige ser salyp bildi. Dogrudanam, onda biri otyr.

Ärnepes aga hemme güýjüni jemläp, krowata daýanyp; ýeke aýagynyň üstüne galyp bildi. Beýle halda uzak saklanyp bilmejegine akyly çatdy.

– Al-ma-gül!!!

Aýylganç sesden soň, mähnet ýumruk äpişgäniň aýnasyny dyrpytrak etdi.

Goja şalkyldap, poluň üstüne ýykyldy. Koridorda aýak dükürdisi eşidildi.

...Sekijikden äpişgä ýönelen eli düwünçekli aýal dogrudan hem

Almagül daýzady.

Annatagan NURGELDIÝEW. Hekaýalar